

עת"א 41560/06/16 - בני רביע חסיב, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 41560-06-16 חסיב(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	בני רביע חסיב,
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית שהותרה על הגדרתו כסג"ב.

נימוקי העתירה :

- העותר הינו צעיר, זהו לו מאסר ראשון, לחובתו הרשעה קודמת אחת בעבירות של ניסיון גניבה ותקיפה הגורמת חבלה. לאורך כל תקופת מעצרו ולאחר מכן מאסרו, התנהגותו היתה ללא דופי, לא נרשמו לחובתו דוחות משמעת ולא היה מעורב בשום אירוע חריג.
- העותר הופתע לקבל הודעה מגורמי שב"ס לפיה הוא מועבר מכלא חרמון לכלא שיטה, ללא שום סיבה נראית לעין. רק לאחר פניה נוספת נמסר לו כי הנימוק להעברה לכלא אחר הוא "הגדרתו כסג"ב".
- העותר טוען כי הגדרתו כסג"ב הינה שרירותית ושגויה, גורמת לו נזק בלתי הפיך ולא מאפשרת לו להשתקם ולהשתלב בסבב חופשות.
- לעותר נמסר גם כי הוא הוגדר כאסיר "אלמ"ב" על כל המשתמע מכך, למרות שלא נשפט ולא נחקר על עבירות אלמ"ב. אמנם המתלונן בכתב האישום בו הורשע העותר הינו קרוב משפחתו, אולם המדובר בקרבה של המשפחה המורחבת. עוד מצוין העותר כי בכל מקרה נערכה סולחה בין המשפחות.
- בדיון טען ב"כ העותר כי לא נשקלו שיקולים נוספים שהיה על המשיב לשקול. מאסרו הראשון, התנהגותו החיובית, לא הורשע בעבירה שיכולה לתמוך בהגדרתו כ"סג"ב", שפוט לתקופה קצרה.

פרטים אודות העותר :

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של שנתיים ושלושה חודשים בגין עבירות חבלה חמורה והחזקת נשק שלא כדין, מוגדר כאסיר סג"ב ואסיר אלמ"ב.

כתב התשובה :

המשיבה מסרה בתגובתה כי בין לבין התכנסה וועדת אלמ"ב אשר דנה בעניינו של העותר והחליטה לשנות את הגדרתו לאסיר רגיל. לאור ההודעה, הודיע ב"כ העותר כי אין צורך לדון בעניין האלמ"ב.

לגורמים המקצועיים בשב"ס ניתן שיקול דעת רחב על מנת ליישם את תכלית ההגדרה והפקנ"צ - מניעת בריחה.

הגדרתו של האסיר כסג"ב הינה הגדרה התקפה לפרק זמן קצוב משום שהיא נבחנת אחת לחצי שנה בהתאם להוראות סעיף 8(א) לפקנ"צ.

המשיבה טוענת כי הגדרת האסיר כאלמ"ב נסמכת על חמ"ן שלילי המצביע על מעורבות שלילית ומצדיק הגדרתו כסג"ב. לאור חומרת המידע הועבר העותר מכלא חרמון שהוא כלא ברמת ביטחון נמוכה, לכלא שיטה, בו רמת הביטחון הינה מירבית.

במסגרת השיקולים להגדרת האסיר כסג"ב נשקלו כל הנסיבות הרלוונטיות לעניינו, לרבות מידע מודיעיני המשליך באופן ישיר על הגדרתו כסג"ב. כן, נלקחו בחשבון התנהלותו בין כותלי הכלא ואופי העבירות שבגינן הוא מרצה את עונש המאסר.

ב"כ המשיבה טענה כי המידע המודיעיני מדבר בעד עצמו.

דין :

עניין הגדרתו של אסיר כבעל סיכון גבוה לבריחה הוסדר בפקנ"צ 04.09.00, זאת לאור החשיבות באיתור אסירים שקיים סיכון גבוה לבריחתם ממשמורת חוקית ולאור הזהירות ושיקולי הדעת המתחייבים, לאור ההשלכות הרבות שיש להגדרה זו על תנאי חייהם של אסירים אלה, תקופת מאסרים והשלכות ההגדרה וכן לפריבילגיות שניתן להעניק לאסיר או למנוע ממנו, בין היתר יציאה לחופשה.

סיווגו של העותר כסג"ב לא נועד להשית עליו עונש נוסף אלא ליתן מענה לסכנה שימלט באם תינתן לו חופשה.

עיינתי בחומר המודיעיני וכן בגזר הדין בגינו מרצה העותר את מאסרו, לרבות העבירות בהן הורשע, הרקע לביצוע העבירות. נראה לי כי הגורם המנהלי לא התעלם ממכלול השיקולים. העובדה שיתרת המאסר של העותר הינה קצרה, הינה נסיבה שאכן יש לקחתה בחשבון. ככל שתקופת המאסר ארוכה יותר, הזהירות המתבקשת הינה גבוהה יותר משום שיש לאסיר יותר "מה להרוויח" מהבריחה, אולם שיקול זה איננו בלעדי. כפי שמציינת הוראה בפקנ"צ, "יש לשקול את עברו, התנהגותו, מצבו הנפשי, מידע אודותיו ועוד.

בגזר הדין מובאת התייחסות והתרשמות קצינת המבחן, לפיה הנאשם לכוד בעמדה קורבנית, בהיות ממוקד בעיקר בתחושות של כעס כלפי רשויות אכיפת החוק ותחושות חוסר אונים וחוסר ביטחון בעקבות המקרה שגרם לאובדן חייו של אחיו.

במסגרת הטיעונים לעונש הפנו ב"כ הנאשמים לנסיבות האישיות של הנאשם ואחיו - רציחתו של אחיהם הבכור. בית המשפט מציין בגזר הדין, לחומרא, את התסקיר שאינו חיובי והערכת קצינת המבחן כי אין סיכוי לשינוי דפוסי התנהגות אצל הנאשם.

בחוות הדעת המסכמת - "אבחון ומיון" מפורטת רשימה ארוכה של סכסוכים וקיומו של חמ"ן אודות התנהלות שלילית וכוחנית.

המידע המודיעיני (ידיעה 2181267) מיום 1/6/16 שהערכת השדה שלו הינה ב-2, הינו קונקרטי מאוד המלמד על כך שמדור בחשש ממשי לבריחה. המידע מתייחס גם למניע העומד מאחורי כוונת הבריחה.

מידע נוסף הוא זה המפורט בידיעה 2181570 מיום 2/6/16, הוא מתייחס לעניינים שהם מעבר לכוונות ערטילאיות. קיימים שני מידעים נוספים מתאריכים מוקדמים יותר.

לאור האמור, לא מצאתי פגם מנהלי המצדיק התערבות.

החלטת הגורם המוסמך נסמכת ומעוגנת היטב במכלול הנתונים.

לפיכך, אני מורה על דחיית העתירה.

ניתנה היום, י"א אלול תשע"ו, 14 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.